

Dosarul nr. 2ra-485/22
2-19112201-01-2ra-08042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: N. Mămăligă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Gorea Tatiana, în interesele lui Karatoprak Iulia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Karatoprak Iulia împotriva lui Sergunin Zoia, intervenienți accesorii Pretura sector Ciocana, Karatoprak Taifur și Karatoprak Rufat cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la folosirea spațiului locativ,

împotriva deciziei din 27 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Gorea Tatiana, în interesele lui Karatoprak Iulia și a fost menținută hotărârea din 15 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 03 decembrie 2014, Karatoprak Iulia, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergunin Zoia, intervenienți accesorii Pretura sector Ciocana, Karatoprak Taifur și Karatoprak Rufat solicitând recunoașterea dreptului pierdut la folosirea spațiului locativ în apartamentul nr. 76 din str. Nicolae Milescu Spătaru, 13, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că conform ordinul de repartitie nr.057992 din 02 iunie 1990, pârâta Sergunin Zoia este chiriașul principal al apartamentului nr.76 din str. str. Nicolae Milescu Spătaru, 13, mun. Chișinău.

A menționat reclamanta că potrivit extrasului din fișa locuinței nr.428156 din 27 noiembrie 2014, împreună cu copiii Karatoprak Taifur și Karatoprak Rufat, sunt înscrși la evidență în locuința menționată.

A declarat reclamanta că, din anul 2012, Sergunin Zoia nu mai locuiește în apartamentul respectiv, iar locul aflării acesteia nu este cunoscut, fapt confirmat prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Ciocana, conform căruia în privința lui Sergunin Zoia, a fost inițiată procedura de căutare nr.201440228, ca persoană care a întrerupt relațiile de rudenie.

A remarcat reclamanta că, din anul 2012, este singura persoană care întreține apartamentul nominalizat și achită toate serviciile comunale. La 31 martie 2014, s-a adresat cu o cerere către ÎCS „RED UNION FENOSA” SA, prin care a solicitat

permisiunea de a achita datoria pentru energia termică consumată de Sergunin Zoia. Astfel, a obținut permisiune de achitare în rate a datoriei și a încheiat pe numele său contractul de livrare a energiei electrice.

A susținut reclamanta că, din anul 2012 pârâta nu locuiește în apartamentul indicat, iar la părăsire, nu a depus o cerere privind rezervarea acestuia, rezervarea de drept a spațiului locativ dat nu se include în circumstanțele lipsei lor din imobil, ori, aceasta nu a fost repartizată la serviciu în străinătate sau pentru satisfacerea serviciului militar, sau alte circumstanțe care expres stabilite de art.65 din Codul cu privire la locuințe.

A considerat reclamanta că, pârâta de 2 ai nu mai domiciliază în apartamentul nr.76 din str. Nicolae Milescu-Spătaru, 13, mun. Chișinău, ceea ce constituie drept temei prevăzut de art.63 alin. (1) din Codul cu privire la locuințe al RSSM, de a recunoaște faptul pierderii a dreptului la folosirea imobilului nominalizat de către Sergunin Zoia.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2015 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău a fost admisă acțiunea înaintată de către Karatoprak Iulia. S-a recunoscut pierdut dreptul lui Sergunin Zoia la folosirea încăperii de locuit din apartamentul nr.76 din str. Nicolae Milescu Spătarul, 13, mun. Chișinău.

Prin decizia din 30 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Sergunin Zoia, s-a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 29 ianuarie 2015, cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 15 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Karatoprak Iulia împotriva lui Sergunin Zoia, intervenienți accesorii Pretura sectorului Ciocana, mun. Chișinău, Karatoprak Taifur și Karatoprak Rufat, privind recunoașterea dreptului pierdut la folosirea spațiului locativ a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La 13 mai 2021, Karatoprak Iulia, reprezentată de avocatului Gorea Tatiana a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 aprilie 2021, cu emiterea unei hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 27 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Karatoprak Iulia, reprezentată de avocatului Gorea Tatiana și a fost menținută hotărârea din 15 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele faptice ale litigiului dat, și corect a conchis că norma aplicabilă la momentul examinării cauzei care reglementează relațiile locative nu prevede posibilitatea pierderii dreptului la spațiu locativ a pârâtei în baza circumstanțelor invocate de reclamantă-lipsa mai mult de șase luni din imobil.

Totodată, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu prevederile art.12 alin.(3) Cod de procedură civilă, în cazul inexistenței normei de drept care să reglementeze raportul litigios, instanța judecătorească aplică norma de drept care reglementează raporturi similare (analogia legii), iar în lipsa unei astfel de norme, se conduce de principiile de drept și de sensul legislației în vigoare (analogia dreptului). Nu se admite aplicarea prin analogie a normei de drept care derogă de la dispozițiile generale, restrânge drepturi sau stabilește sancțiuni suplimentare.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță just nu a aplicat în speță prevederile unei legi, la caz ale Codului locativ nr. 2718 din 03 iunie 1983, efectele

căruia au încetat de drept încă la data de 29 noiembrie 2015, nefiind astfel relevante la soluționarea prezentului litigiu, iar prevederile Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, în vigoare din 29 noiembrie 2015 nu reglementează pierderea dreptului la spațiu locativ, radierea vizei de domiciliu a pârâtului de la evidență în baza circumstanțelor invocate de reclamantă.

La data de 25 martie 2022, avocatul Gorea Tatiana, în interesele lui Karatoprak Iulia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 27 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 15 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei contestate a dat incorect apreciere legii materiale și a încălcat și principiul constituțional, prevăzut la art. 16 din Constituție, egalitatea în drepturi.

A menționat că instanța de apel la adoptarea soluției sale a aplicat Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, în vigoare din 29 noiembrie 2015, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la 03 decembrie 2014. Astfel, la momentul depunerii acțiunii în judecată în vigoare era Codul locativ nr. 2718 din 03 iunie 1983.

Totodată a indicat că, instanța de apel în motivarea sa se contrazice, deoarece indică că pentru situația juridică creată în a. 2012 nu se aplică normele codului locativ din 03 iunie 1983 din motiv că la data pronunțării hotărârii de prima instanță a fost abrogat, pe de altă parte indică că în cazul dat, Legea nouă adică Legea cu privire la locuință din 29 noiembrie 2015 nu prevede termenul de 6 luni pentru pierderea dreptului la spațiu locativ, adică aplică norma legală a legii noi la situația juridică la care legea nouă nu a fost în vigoare, mai exact aplică pentru situație juridică din 2012 Legea în vigoare din 29 noiembrie 2015.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare au încălcat principiul neretroactivității legii civile, și au încălcat și principiul securității actului judecătoresc, care prevede că o hotărâre a instanței de fond trebuie să fie clară și fără concluzii contradictorii și alternative.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 27 ianuarie 2022, și a fost expediată participanților la proces la 21 februarie 2022 (f.d. 96-97, Vol. III), iar recursul a fost declarat de 25 martie 2022.

Astfel, recursul declarat, este în termen.

La 08 aprilie 2022 în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de avocatul Gorea Tatiana, în interesele lui Karatoprak Iulia cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 114).

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către avocatul Gorea Tatiana, în interesele lui Karatoprak Iulia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către avocatul Gorea Tatiana, în interesele lui Karatoprak Iulia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Gorea Tatiana, în interesele lui Karatoprak Iulia, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de avocatul Gorea Tatiana, în interesele lui Karatoprak Iulia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic